

форматики на базі системи *ATutor*, що в майбутньому може стати базою для організації системи дистанційного навчання в межах факультету або ж університету в цілому.

ІНФОРМАЦІЙНІ ПОСЛУГИ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ. КУЛЬТУРА ВИКОРИСТАННЯ

Наливайко Н.Я., старший викладач

Полтавський університет споживчої кооперації України

В умовах ринкових відносин освіта, як суб'єкт ринку послуг, займає у його структурі чітко визначений сегмент нематеріальних інтелектуальних послуг, що надаються шляхом створення і передачі *нових знань*, якими забезпечується моральний розвиток особистості та її формування як конкурентоспроможного фахівця.

Освітня послуга є *товаром*, бо являють собою *продукт праці* науково-педагогічного та допоміжного персоналу закладів освіти, який має вигляд нематеріальної споживчої вартості.

Основним засобом створення споживчої вартості освітніх послуг є *інформація*, як особливий вид «*сировини*» для здійснення «технологічного» процесу її перетворення у *знання*.

Інформацію, з її специфічними властивостями, однією із яких є *усунення невизначеності*, якою створюється її *цінність*, необхідно розглядати як *мінову категорію*, завдячуючи якій вона і може виступати об'єктом купівлі-продажу на ринку послуг.

В умовах глобальної комп'ютеризації, якими характеризується сучасна історична епоха розвитку людства, інформація, із простої форми сукупності даних, перетворюється у складний *інформаційний потенціал* – сукупність *інформаційного ресурсу* разом із засобами її перетворення (переробки).

В освітній сфері *інформаційний ресурс*, як безпосередній продукт інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників, складається із усієї сукупності наукових та навчально-методичних розробок, якими забезпечується вирішення основної задачі – передача знань і формування умінь та навичок, тобто створення нових знань.

Використання інформаційного потенціалу у сфері освіти надає право стверджувати про здійснення ними *інформаційних послуг*, які забезпечуються сучасними засобами комп'ютеризації та мережених технологій, серед яких провідне місце займають Інтернет-технологій.

Як свідчить досвід, використання Інтернет-технологій в освіті має як позитиви так і недоліки, але, згідно з Законом України «Про інформацію», яким «...закріплюється право громадян України на інформацію і передбачається можливість вільного одержання, використання,

поширення та зберігання відомостей, необхідних їм для реалізації ними своїх прав, свобод і законних інтересів, здійснення завдань і функцій...», кожен студент повинен отримати необхідний рівень знань, умінь та навичок їх використання для отримання нових знань.

Завданнями педагогічних технологій у цьому напрямі повинні стати задачі формування у студентів певної *культури використання* ресурсів мережних технологій, якою вони повинні керуватися у процесі навчальної і подальшої фахової діяльності.

Вільний доступ до практично необмежених інформаційних ресурсів глобальної комп'ютерної мережі Інтернет, повинен корегуватися викладачами шляхом доведення до свідомості студентів необхідності їх цільового використання.

Одним із напрямів подолання проблеми «вільного доступу до інформаційних ресурсів Інтернет» вбачається орієнтація студентів на контекстний пошук інформації для забезпечення процесів вирішення наукових та навчальних задач. При цьому основними завданнями викладача вбачається: визначення ступеня самостійності проведеного пошуку і рівня творчого інтелектуального опрацювання отриманої інформації.